

การปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ....

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ....</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">..... ....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ....</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">..... ....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก หรือทักษะทางวัฒนธรรมที่บุคคล กลุ่มบุคคล หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกร่วมกันซึ่งมีการสืบทอดกันมาจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง</p> <p>“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มของประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานและสืบทอดวัฒนธรรมร่วมกันมาโดยต่อเนื่อง</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการในกรมส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งออกกฎกระทรวง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๑ บททั่วไป</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก หรือทักษะทางวัฒนธรรมที่บุคคล กลุ่มบุคคล หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกร่วมกันซึ่งมีการสืบทอดกันมาจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง</p> <p>“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มของประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานและสืบทอดวัฒนธรรมร่วมกันมาโดยต่อเนื่อง</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการในกรมส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งออกกฎกระทรวง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๑ บททั่วไป</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๕ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ต้องมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วิชาการ ศิลปะ คุณค่าทางจิตใจ หรือผลงานควรค่าแก่การรักษาไว้ และต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) วัฒนธรรมทางภาษา และการสร้างสรรค์ทางภาษา รวมทั้งการแสดงออกโดยใช้ภาษา เป็นสื่อถ่ายทอด</p> <p>(๒) ศิลปะการแสดงและการดนตรี</p> <p>(๓) การปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม และประเพณีหรือเทศกาล</p> <p>(๔) ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล</p> <p>(๕) ผลงานซึ่งเป็นงานช่างฝีมือดั้งเดิม</p> <p>(๖) มีลักษณะอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการคุ้มครองและส่งเสริม รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดรายละเอียดของลักษณะมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ(๕) ก็ได้</p> <p>มาตรา ๖ สิทธิในมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามมาตรา ๕ ที่จะได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม</p> <p>การขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริมทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดทำนโยบายและแผนการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๒) รวบรวมข้อมูลและจัดทำทะเบียนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p>	<p>มาตรา ๕ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ต้องมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วิชาการ ศิลปะ คุณค่าทางจิตใจ หรือผลงานควรค่าแก่การรักษาไว้ และต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ศิลปะการแสดงวัฒนธรรม</p> <p>(๒) งานช่างฝีมือดั้งเดิม</p> <p>(๓) วรรณกรรมพื้นบ้าน</p> <p>(๔) กีฬากฎมีปัญญาไทย</p> <p>(๕) แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม และงานเทศกาล</p> <p>(๖) ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล</p> <p>(๗) ภาษา</p> <p>(๘) มีลักษณะอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการคุ้มครองและส่งเสริม รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดรายละเอียดของลักษณะมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ก็ได้</p> <p>มาตรา ๖ สิทธิในมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามมาตรา ๕ ที่จะได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม</p> <p>การขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริมทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดทำนโยบายและแผนการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๒) รวบรวมข้อมูลและจัดทำทะเบียนเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>(๓) ประกาศมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นระดับชาติ ระดับท้องถิ่น หรือระดับบุคคล รวมทั้งจัดลำดับความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๕) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน</p> <p>(๖) ฝึกอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๗) ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมในการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ การจัดทำทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	<p>(๓) ประกาศมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นระดับชาติ ระดับท้องถิ่น หรือระดับบุคคล รวมทั้งจัดลำดับความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๕) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน</p> <p>(๖) ฝึกอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๗) ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมในการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ การจัดทำทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๒</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<p style="text-align: center;">หมวด ๒</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>
<p>มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ประกอบด้วย</p> <p>(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมการท่องเที่ยว อธิบดีกรมทรัพยากรทางปัญญา ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย</p>	<p>มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ประกอบด้วย</p> <p>(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมการท่องเที่ยว อธิบดีกรมทรัพยากรทางปัญญา อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>(๓) กรรมการผู้แทนชุมชนจำนวนหกคนซึ่งได้รับการคัดเลือกจากชุมชนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก ภาคละหนึ่งคน</p> <p>(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมพื้นบ้าน ศิลปะการแสดง ศาสนา สื่อสารมวลชน สุขภาพ กฎหมาย หรือกีฬาและนันทนาการ</p> <p>ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือก ตลอดจนการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้แทนชุมชนตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อกำหนดนโยบายและแผนการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ประกาศเกียรติคุณเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติแก่บุคคลผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับการคุ้มครอง ส่งเสริมและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๖) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>(๓) กรรมการผู้แทนชุมชนจำนวนหกคนซึ่งได้รับการคัดเลือกจากชุมชนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก ภาคละหนึ่งคน</p> <p>(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมพื้นบ้าน ศิลปะการแสดง ศาสนา สื่อสารมวลชน การแพทย์แผนไทย กฎหมาย หรือกีฬาและนันทนาการ</p> <p>ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือก ตลอดจนการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้แทนชุมชนตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อกำหนดนโยบายและแผนการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ประกาศเกียรติคุณเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติแก่บุคคลผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับการคุ้มครอง ส่งเสริมและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๖) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๑๐ กรรมการผู้แทนชุมชนตามมาตรา ๘ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้แทนชุมชนตามมาตรา ๘ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง และให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>	<p>มาตรา ๑๐ กรรมการผู้แทนชุมชนตามมาตรา ๘ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้แทนชุมชนตามมาตรา ๘ (๓) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง และให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>
<p>มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>ก. คุณสมบัติ</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีขึ้นไป</p> <p>(๓) เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวัฒนธรรม วัฒนธรรมพื้นบ้าน ศิลปะการแสดง ศาสนา สื่อสารมวลชน สุขภาพ กฎหมาย หรือกีฬาและนันทนาการ</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p> <p>(๓) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p>	<p>มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>ก. คุณสมบัติ</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีขึ้นไป</p> <p>(๓) เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวัฒนธรรม วัฒนธรรมพื้นบ้าน ศิลปะการแสดง ศาสนา สื่อสารมวลชน การแพทย์แผนไทย กฎหมาย หรือกีฬาและนันทนาการ</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p> <p>(๓) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้มีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่ง ที่ว่างลง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้</p> <p>เมื่อกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้มีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่ง ที่ว่างลง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้</p> <p>เมื่อกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้แทนชุมชนหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้</p>
<p>มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการตามมาตรา ๘ (๓) หรือ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๖) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการตามมาตรา ๘ (๓) หรือ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๖) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>
<p>มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ในการประชุมครั้งใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p>	<p>มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ในการประชุมครั้งใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือกรมส่งเสริมวัฒนธรรม อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ รับผิดชอบในงานธุรการ และงานวิชาการของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๓</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ วัฒนธรรมจังหวัด เป็นรองประธาน</p>	<p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือกรมส่งเสริมวัฒนธรรม อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ รับผิดชอบในงานธุรการ และงานวิชาการของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๓</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ วัฒนธรรมจังหวัด เป็นรองประธาน</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>กรรมการ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด และประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมพื้นบ้าน ศิลปะการแสดง ศาสนา สื่อสารมวลชน กฎหมาย หรือกีฬาและนันทนาการ จำนวนสามคน</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมในการจัดทำนโยบายและแผนการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๒) ประสานงานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเพื่อการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๓) จัดทำบัญชีรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในจังหวัด</p> <p>(๔) ประเมินผลการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๕) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในจังหวัด</p> <p>(๖) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๔</p> <p style="text-align: center;">การขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p>	<p>กรรมการ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด และประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมพื้นบ้าน ศิลปะการแสดง ศาสนา การแพทย์แผนไทย สื่อสารมวลชน กฎหมาย หรือกีฬาและนันทนาการ จำนวนสามคน</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมในการจัดทำนโยบายและแผนการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๒) ประสานงานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเพื่อการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๓) จัดทำบัญชีรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในจังหวัด</p> <p>(๔) ประเมินผลการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>(๕) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในจังหวัด</p> <p>(๖) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๔</p> <p style="text-align: center;">การขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๒๑ ชุมชนที่มีถิ่นฐาน มีการสืบทอด และมีการร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง อาจยื่นคำขอขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยการตั้งตัวแทนยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน</p> <p>สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมตำบล หรือสภาวัฒนธรรมอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ อาจยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>การขอขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๒ การพิจารณาขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๑ ให้นายทะเบียนพิจารณาหลักเกณฑ์ ในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความโดดเด่นและคุณค่าเชิงสร้างสรรค์ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้สำหรับท้องถิ่นหรือของประเทศชาติ</p> <p>(๒) มีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านประวัติศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม</p> <p>(๓) สามารถอ้างอิงหรือสืบค้นองค์ความรู้หรือภูมิปัญญาดั้งเดิมของวัฒนธรรม</p> <p>(๔) มีคุณลักษณะบ่งบอกความเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชุมชนหรือท้องถิ่นซึ่งมีคุณค่าหรือลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕</p> <p>(๕) มีความจำเป็นต้องอนุรักษ์ไว้มิให้เกิดการสูญหาย</p> <p>การพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๓ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีสิทธิได้รับการขึ้นทะเบียนต้องไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p>	<p>มาตรา ๒๑ ชุมชนที่มีถิ่นฐาน มีการสืบทอด และมีการร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง อาจยื่นคำขอขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยการตั้งตัวแทนยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน</p> <p>สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมตำบล หรือสภาวัฒนธรรมอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ อาจยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>การขอขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๒ การพิจารณาขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๑ ให้นายทะเบียนพิจารณาหลักเกณฑ์ ในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความโดดเด่นและคุณค่าเชิงสร้างสรรค์ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้สำหรับท้องถิ่นหรือของประเทศชาติ</p> <p>(๒) มีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านประวัติศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม</p> <p>(๓) สามารถอ้างอิงหรือสืบค้นองค์ความรู้หรือภูมิปัญญาดั้งเดิมของวัฒนธรรม</p> <p>(๔) มีคุณลักษณะบ่งบอกความเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชุมชนหรือท้องถิ่นซึ่งมีคุณค่าหรือลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕</p> <p>(๕) มีความจำเป็นต้องอนุรักษ์ไว้มิให้เกิดการสูญหาย</p> <p>การพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๓ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่มีสิทธิได้รับการขึ้นทะเบียนต้องไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>(๒) กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศ</p> <p>(๓) ก่อให้เกิดความแตกแยกทางวัฒนธรรม</p> <p>มาตรา ๒๔ เมื่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้รับคำขอขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามมาตรา ๒๑ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ และรายงานผลการตรวจสอบเสนอความเห็นต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอขึ้นทะเบียน</p> <p>มาตรา ๒๕ ในการตรวจสอบคำขอตามมาตรา ๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจเชิญผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยก็ได้ ในกรณีที่จำเป็นต้องรับฟังความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องวินิจฉัย ให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ความเห็น</p> <p>มาตรา ๒๖ ในกรณีนายทะเบียนมีความเห็นว่าคำขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ให้มีคำสั่งยกคำขอขึ้นทะเบียนนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานการตรวจสอบและให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มิคำสั่ง</p> <p>ผู้ขอขึ้นทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น</p> <p>การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๗ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มิคำสั่ง และให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด</p>	<p>(๒) กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศ</p> <p>(๓) ก่อให้เกิดความแตกแยกทางวัฒนธรรม</p> <p>มาตรา ๒๔ เมื่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้รับคำขอขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามมาตรา ๒๑ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ และรายงานผลการตรวจสอบเสนอความเห็นต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอขึ้นทะเบียน</p> <p>มาตรา ๒๕ ในการตรวจสอบคำขอตามมาตรา ๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจเชิญผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยก็ได้ ในกรณีที่จำเป็นต้องรับฟังความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องวินิจฉัย ให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ความเห็น</p> <p>มาตรา ๒๖ ในกรณีนายทะเบียนมีความเห็นว่าคำขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ให้มีคำสั่งยกคำขอขึ้นทะเบียนนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานการตรวจสอบและให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มิคำสั่ง</p> <p>ผู้ขอขึ้นทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น</p> <p>การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๗ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มิคำสั่ง และให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๒๘ ในกรณีคำขอขึ้นทะเบียนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๙ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขอขึ้นทะเบียนนั้นได้</p> <p>การยื่นคำคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๓๐ เมื่อมีการยื่นคำคัดค้านตามมาตรา ๒๙ ให้ส่งสำเนาคำคัดค้านให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการคัดค้าน</p> <p>ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนยื่นคำโต้แย้งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้านและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาคำโต้แย้งดังกล่าวให้ผู้คัดค้าน ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่ยื่นคำโต้แย้งให้ถือว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนละทิ้งคำขอนั้น</p> <p>ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้งตามวรรคสองให้นำมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๓๑ เมื่อนายทะเบียนวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนและผู้คัดค้านทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิควินิจฉัย</p> <p>ผู้ขอขึ้นทะเบียนและผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p> <p>การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๒๘ ในกรณีคำขอขึ้นทะเบียนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๙ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขอขึ้นทะเบียนนั้นได้</p> <p>การยื่นคำคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๓๐ เมื่อมีการยื่นคำคัดค้านตามมาตรา ๒๙ ให้ส่งสำเนาคำคัดค้านให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการคัดค้าน</p> <p>ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนยื่นคำโต้แย้งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้านและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาคำโต้แย้งดังกล่าวให้ผู้คัดค้าน ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่ยื่นคำโต้แย้งให้ถือว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนละทิ้งคำขอนั้น</p> <p>ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้งตามวรรคสองให้นำมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๓๑ เมื่อนายทะเบียนวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนและผู้คัดค้านทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิควินิจฉัย</p> <p>ผู้ขอขึ้นทะเบียนและผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p> <p>การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๓๒ เมื่อไม่มีการยื่นคำคัดค้านตามมาตรา ๒๙ หรือมีคำคัดค้านแต่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี มีคำวินิจฉัยอันเป็นที่สุดตามมาตรา ๓๑ ให้นายทะเบียนดำเนินการขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขอขึ้นทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันถัดจากวันสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือวันที่นายทะเบียนได้รับคำวินิจฉัย</p> <p>การดำเนินการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๓๓ เมื่อนายทะเบียนขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๒ แล้ว ให้มีผลนับแต่วันที่ขึ้นทะเบียน</p>	<p>มาตรา ๓๒ เมื่อไม่มีการยื่นคำคัดค้านตามมาตรา ๒๙ หรือมีคำคัดค้านแต่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี มีคำวินิจฉัยอันเป็นที่สุดตามมาตรา ๓๑ ให้นายทะเบียนดำเนินการขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขอขึ้นทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันถัดจากวันสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือวันที่นายทะเบียนได้รับคำวินิจฉัย</p> <p>การดำเนินการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๓๓ เมื่อนายทะเบียนขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๒ แล้ว ให้มีผลนับแต่วันที่ขึ้นทะเบียน</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๕</p> <p style="text-align: center;">การคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<p style="text-align: center;">หมวด ๕</p> <p style="text-align: center;">การคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>
<p>มาตรา ๓๔ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขึ้นทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เงินอุดหนุนจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๒) การช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมในด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบทางด้านวัฒนธรรม รวมทั้งการฝึกอบรมแก่บุคคลที่สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๓) การช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมด้านการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (๔) สถานที่จัดการแสดงหรือนิทรรศการต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (๕) การช่วยเหลือทางด้านอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด 	<p>มาตรา ๓๔ มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขึ้นทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เงินอุดหนุนจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๒) การช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมในด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบทางด้านวัฒนธรรม รวมทั้งการฝึกอบรมแก่บุคคลที่สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๓) การช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมด้านการประชาสัมพันธ์และการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (๔) สถานที่จัดการแสดงหรือนิทรรศการต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (๕) การช่วยเหลือทางด้านอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๓๕ ชุมชนหรือสภาวัฒนธรรมซึ่งมีมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนแล้ว หากมีความประสงค์จะขอรับการคุ้มครองและส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้จัดทำ โครงการและแผนงานเสนอต่อนายทะเบียน โดยโครงการและแผนงานนั้นต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อชุมชนหรือสภาวัฒนธรรม</p> <p>(๒) รายละเอียดของโครงการและแผนงาน ได้แก่ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการ ดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินการโครงการ แผนปฏิบัติการ สถานที่ ผู้รับผิดชอบ และผลที่คาดว่าจะได้รับ</p> <p>(๓) กรอบงบประมาณและประมาณการค่าใช้จ่าย</p> <p>(๔) รายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๖ ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจัดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนการ พัฒนาและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ รวมทั้งให้มีการร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างชุมชน หรือองค์กรเอกชนที่ขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าชุมชนหรือสภาวัฒนธรรมที่ได้รับการคุ้มครองหรือ ส่งเสริมนั้นมีพฤติการณ์ในการใช้เงินที่ได้รับอุดหนุนไม่เป็นไปตามโครงการและแผนงานและมีลักษณะที่ เป็นการทุจริต ให้นายทะเบียนมีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีหนังสือแจ้งให้ชุมชนหรือสภาวัฒนธรรมนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งผู้แทนมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) มีหนังสือแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่ง วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา</p>	<p>มาตรา ๓๕ ชุมชนหรือสภาวัฒนธรรมซึ่งมีมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนแล้ว หากมีความประสงค์จะขอรับการคุ้มครองและส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้จัดทำ โครงการและแผนงานเสนอต่อนายทะเบียน โดยโครงการและแผนงานนั้นต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อชุมชนหรือสภาวัฒนธรรม</p> <p>(๒) รายละเอียดของโครงการและแผนงาน ได้แก่ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการ ดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินการโครงการ แผนปฏิบัติการ สถานที่ ผู้รับผิดชอบ และผลที่คาดว่าจะได้รับ</p> <p>(๓) กรอบงบประมาณและประมาณการค่าใช้จ่าย</p> <p>(๔) รายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๖ ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจัดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนการ พัฒนาและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ รวมทั้งให้มีการร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างชุมชน หรือองค์กรเอกชนที่ขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าชุมชนหรือสภาวัฒนธรรมที่ได้รับการคุ้มครองหรือ ส่งเสริมนั้นมีพฤติการณ์ในการใช้เงินที่ได้รับอุดหนุนไม่เป็นไปตามโครงการและแผนงานและมีลักษณะที่ เป็นการทุจริต ให้นายทะเบียนมีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีหนังสือแจ้งให้ชุมชนหรือสภาวัฒนธรรมนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งผู้แทนมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) มีหนังสือแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่ง วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๓๘ เมื่อนายทะเบียนได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๗ แล้วเห็นว่า ชุมชนหรือสภาวัฒนธรรมไม่ได้ดำเนินการตามโครงการและแผนงานและมีลักษณะที่ไม่สุจริต ให้นายทะเบียนดำเนินการเรียกเงินที่ให้การอุดหนุนนั้นคืน</p> <p>มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ การนำมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขึ้นทะเบียนแล้วไปใช้ให้กระทำได้ แต่ต้องแสดงถึงแหล่งที่มาของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้นั้น</p> <p>การนำมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งไปใช้จะตัดแปลงหรือบิดเบือนให้แตกต่างไปจากสาระสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากแหล่งที่มาและแสดงถึงการประยุกต์หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่เพิ่มเติมจากสาระสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้นั้น</p> <p>มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขึ้นทะเบียนแล้วไปเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์อันมีลักษณะเป็นการหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์กระทบกระเทือนต่อศาสนา กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ หรือเป็นไปในทางที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๖</p> <p style="text-align: center;">การแก้ไขและเพิกถอนทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนในรายการที่รับขึ้นทะเบียน เมื่อผู้ขอขึ้นทะเบียนมีคำขอหรือเมื่อข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนปรากฏแก่นายทะเบียน นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้แก้ไขข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนนั้นได้</p>	<p>มาตรา ๓๘ เมื่อนายทะเบียนได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๗ แล้วเห็นว่า ชุมชนหรือสภาวัฒนธรรมไม่ได้ดำเนินการตามโครงการและแผนงานและมีลักษณะที่ไม่สุจริต ให้นายทะเบียนดำเนินการเรียกเงินที่ให้การอุดหนุนนั้นคืน</p> <p>มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ การนำมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขึ้นทะเบียนแล้วไปใช้ให้กระทำได้ แต่ต้องแสดงถึงแหล่งที่มาของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้นั้น</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๖</p> <p style="text-align: center;">การแก้ไขและเพิกถอนทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนในรายการที่รับขึ้นทะเบียน เมื่อผู้ขอขึ้นทะเบียนมีคำขอหรือเมื่อข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนปรากฏแก่นายทะเบียน นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้แก้ไขข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนนั้นได้</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๔๒ เมื่อนายทะเบียนได้รับขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตาม มาตรา ๒๑ แล้ว หากปรากฏหลักฐานภายหลังว่าการขึ้นทะเบียนนั้นได้ดำเนินการไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยอำพราง หรือโดยมีข้อมูลผิดจากความเป็นจริงในขณะที่รับขึ้นทะเบียน ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนได้</p> <p>เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียน และให้ประกาศโฆษณาการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนนั้น</p> <p>การแก้ไขหรือเพิกถอนการประกาศขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่ามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓ ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนได้</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๔๒ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการแก้ไขการเพิกถอนทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๗ บทกำหนดโทษ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/>	<p>มาตรา ๔๑ เมื่อนายทะเบียนได้รับขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตาม มาตรา ๒๑ แล้ว หากปรากฏหลักฐานภายหลังว่าการขึ้นทะเบียนนั้นได้ดำเนินการไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยอำพราง หรือโดยมีข้อมูลผิดจากความเป็นจริงในขณะที่รับขึ้นทะเบียน ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนได้</p> <p>เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียน และให้ประกาศโฆษณาการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนนั้น</p> <p>การแก้ไขหรือเพิกถอนการประกาศขึ้นทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่ามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓ ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนได้</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๔๑ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการแก้ไขการเพิกถอนทะเบียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเติม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก

ร่างเดิม (กรม.เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๖)	ร่างใหม่ (เสนอ กรม. เห็นชอบหลักการ ปี ๒๕๕๘)
<p>มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๖ บรรดามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้ประกาศขึ้นทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๔๓ บรรดามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้ประกาศขึ้นทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">นายกรัฐมนตรี</p>

ตัวหนังสือสีเขียว = เปลี่ยนข้อความ

ตัวหนังสือสีฟ้า = เพิ่มเดิม

ตัวหนังสือสีแดง = ตัดข้อความออก